

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie europejskiego zarządzania danymi i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1724 (akt w sprawie zarządzania danymi)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 152 z dnia 3 czerwca 2022 r.)

1. Strona 9, motyw 22, akapit drugi:

zamiast: „W przypadku braku umów międzynarodowych regulujących takie kwestie przekazywanie danych nieosobowych lub dostęp do nich powinny być dozwolone jedynie w przypadku, gdy w szczególności zweryfikowano, że system prawny państwa trzeciego wymaga, aby powody i proporcjonalność orzeczenia, wyroku lub decyzji zostały określone, aby orzeczenie, wyrok lub decyzja miały szczególny charakter oraz aby uzasadniony sprzeciw adresata podlegał kontroli właściwego sądu lub trybunału państwa trzeciego, które są uprawnione do należytego uwzględnienia odpowiednich interesów prawnych dostawcy takich danych. Ponadto podmioty sektora publicznego, osoby fizyczne lub prawne, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych, dostawcy usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych powinny zapewnić, w przypadku podpisywania przez nie umów z innymi podmiotami prywatnymi, aby dostęp do danych nieosobowych będących w posiadaniu Unii uzyskiwany w państwach trzecich lub przekazywanie tych danych do państw trzecich odbywało się wyłącznie zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym danego państwa członkowskiego.”,

powinno być: „W przypadku braku umów międzynarodowych regulujących takie kwestie przekazywanie danych nieosobowych lub dostęp do nich powinny być dozwolone jedynie w przypadku, gdy w szczególności zweryfikowano, że system prawny państwa trzeciego wymaga, aby powody i proporcjonalność orzeczenia, wyroku lub decyzji zostały określone, aby orzeczenie, wyrok lub decyzja miały szczególny charakter oraz aby uzasadniony sprzeciw adresata podlegał kontroli właściwego sądu lub trybunału państwa trzeciego, które są uprawnione do należytego uwzględnienia odpowiednich interesów prawnych dostawcy takich danych. Ponadto podmioty sektora publicznego, osoby fizyczne lub prawne, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych, dostawcy usług pośrednictwa danych oraz uznane organizacje altruizmu danych powinny zapewnić, w przypadku podpisywania przez nie umów z innymi podmiotami prywatnymi, aby dostęp do danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii uzyskiwany w państwach trzecich lub przekazywanie tych danych do państw trzecich miały miejsce wyłącznie zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym danego państwa członkowskiego.”.

2. Strona 40, art. 31 ust. 1–3:

zamiast:

- „1. Podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja altruizmu danych wprowadzają wszelkie uzasadnione środki techniczne, prawne i organizacyjne, w tym uzgodnienia umowne, w celu zapobiegania międzynarodowemu przekazywaniu danych nieosobowych będących w posiadaniu Unii lub międzynarodowemu dostępowi administracji rządowej do takich danych, w przypadku gdy takie przekazywanie lub dostęp pozostawały w sprzeczności z prawem Unii lub prawem krajowym danego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla ust. 2 lub 3.
2. Orzeczenia lub wyroki sądu lub trybunału państwa trzeciego oraz decyzje organu administracyjnego państwa trzeciego nakazujące podmiotowi sektora publicznego, osobie fizycznej lub prawnej, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawcy usług pośrednictwa danych lub uznanej organizacji altruizmu danych przekazanie objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia danych nieosobowych będących w posiadaniu Unii lub udzielenie do nich dostępu uznaje się lub podlegać wykonuje wyłącznie wtedy, gdy są oparte na obowiązującej między wzywającym państwem trzecim a Unią umowie międzynarodowej, takiej jak umowa o wzajemnej pomocy prawnej, lub na umowie tego rodzaju między wzywającym państwem trzecim a państwem członkowskim.

3. Przy braku umowy międzynarodowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja altruizmu danych jest adresatem orzeczenia lub wyroku sądu lub trybunału państwa trzeciego lub decyzji organu administracyjnego państwa trzeciego nakazującej przekazanie objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia danych nieosobowych będących w posiadaniu Unii lub udzielenia do nich dostępu, [...]”

powinno być:

- „1. Podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, którym przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja altruizmu danych wprowadzają wszelkie uzasadnione środki techniczne, prawne i organizacyjne, w tym uzgodnienia umowne, w celu zapobiegania międzynarodowemu przekazywaniu danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii lub międzynarodowemu dostępowi administracji rządowej do takich danych, w przypadku gdy takie przekazywanie lub dostęp pozostawały w sprzeczności z prawem Unii lub prawem krajowym danego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla ust. 2 lub 3.
2. Orzeczenia lub wyroki sądu lub trybunału państwa trzeciego oraz decyzje organu administracyjnego państwa trzeciego nakazujące podmiotowi sektora publicznego, osobie fizycznej lub prawnej, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawcy usług pośrednictwa danych lub uznanej organizacji altruizmu danych przekazanie objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii lub udzielenie do nich dostępu uznaje się lub podlegać wykonuje wyłącznie wtedy, gdy są oparte na obowiązującej między wzywającym państwem trzecim a Unią umowie międzynarodowej, takiej jak umowa o wzajemnej pomocy prawnej, lub na umowie tego rodzaju między wzywającym państwem trzecim a państwem członkowskim.
3. Przy braku umowy międzynarodowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy podmiot sektora publicznego, osoba fizyczna lub prawna, której przyznano prawo do ponownego wykorzystywania danych na podstawie rozdziału II, dostawca usług pośrednictwa danych lub uznana organizacja altruizmu danych jest adresatem orzeczenia lub wyroku sądu lub trybunału państwa trzeciego lub decyzji organu administracyjnego państwa trzeciego nakazującej przekazanie objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia danych nieosobowych przechowywanych na terenie Unii lub udzielenia do nich dostępu, [...]”